

Ján Adamus

27. nedeľa v období „cez rok“ – v roku B

Pristúpili farizeji a pokúšali Ježiša. Pýtali sa ho, či smie muž prepustiť manželku. On im odpovedal: „Čo vám prikázal Mojžiš?“ Oni vraveli: „Mojžiš dovolil napísať priepustný list a prepustiť.“ Ježiš im povedal: „Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie. Ale Boh ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu. Preto muž opusti svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!“ Doma sa ho učeníci znova na to pýtali. On im povedal: „Každý, kto prepustí svoju manželku a vezme si inú, dopúšťa sa voči nej cudzoložstva. A ak ona prepustí svojho muža a vydá sa za iného, cudzoloží.“

Mk 10, 2-12

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

Otázka nerozlučiteľnosti manželstva je nanajvýš aktuálna práve dnes, keď každé 3.-4. manželstvo sa rozpadáva. A tak ako niekdajší farizeji pokúšali Ježiša, tí dnešní pokúšajú jeho Cirkev, pričom jej okolo uší šuchocú rozvodovými listami.

Prečo teda manželská nerozlučiteľnosť? Čo by povedalo dievča, keby jej snúbenec pred sobášom dal návrh: Pozri, budeme dotiaľ spolu, pokým si nenájdem lepšiu partnerku, pokiaľ vážne neochorieš, lebo potom by si mi už bola iba na ťarchu. Vieš, ja chcem naplno žiť, užívať si a mať niečo zo života. Bola by to láska alebo výsmech lásky? Je pravdou, že takéto alebo podobné výroky nik pred sobášom nehovorí, ale realita ukazuje, že takéto filozofia a postoj k manželstvu je aktuálny, aj keď to nik takto otvorene nepovie.

Za Kristových čias sa žena vnímala iba ako predmet či vec, ktorou mohol manžel disponovať a kedykoľvek, keď sa mu zunovala ju aj prepustiť. Práve na to sa odvolávajú farizeji v dnešnom evanjéliu. Ježiš však vyzýva ľudí ku krásnej ľudskosti, lebo každé prepustenie manželky je prehrou lásky. Víťazstvom lásky je totiž, keď sú si manželia verní nielen v radoostiach, ale aj v ťažkostiach, keď si pomáhajú a neopúšťajú sa ani vtedy, keď sa ich životná cesta stáva trnistou. Sú totiž viazaní sľubom, ktorý dali Bohu pri uzatváraní sviatostného manželstva a na otázku: Ste rozhodnutí žiť v úprimnej láske a vzájomnej úcte po celý život? odpovedali: Áno!

Dnešní ľudia, a bohužiaľ, medzi nimi aj veriaci, odvolávajú sa na štátny zákon povoľujúci rozvody, na zdravý rozum, na šťastie či dôstojnosť človeka. Tvrdia: Štát je blahosklonnejší a bližší k človekovi ako Kristus a jeho Cirkev. Veď ak si dvaja ľudia prestanú rozumieť, vari nie je múdrejšie odísť ako udržiavať zväzok, ktorý kazí obom šťastie, zotročuje ich a ponižuje?

Ježiš však ako najvyšší Zákonnodarca na túto tému s farizejmi vôbec nediskutuje. Pripomína, že Boh stvoril človeka ako muža a ženu, pričom vyhlásil, že budú dvaja jedným telom, ktoré nik nemôže rozdeliť a kto by sa o to predsa pokúsil, bude ohrozovať jeho časné aj večné šťastie. Človek to však akosi nechce pochopiť a stále sa v tomto pokúša opravovať svojho Stvoriteľa. Svedčí o tom množstvo rozvodov. Ak nám ale Boh dal tento tvrdý a bezvýnimočný zákon, tak iba preto, aby nás ním bránil proti nám samým. Uvažujeme predsa ako sa možno v manželstve vzájomne oddať, ak by bolo rozlučiteľné, ak by ponúkalo perspektívu, podľa ktorej, keď mi zostarne tvár, dokaličím sa pri dopravnej nehode alebo vážne ochorím, ten druhý si môže nájsť tretieho a zabudnúť na mňa? A čo ponúka rozbité manželstvo spoločnosti? Dvoch cudzích, osamotených ľudí, ktorí hľadajú a priťahujú z okolia chýbajúci prvok, muža či ženu, čím sa samozrejme rozbíjajú ďalšie rodiny, kde zasa zákonite zostáva niekto sám. Pán nie náhodou končí spor s farizejmi žehnaním detí, ktoré berie do náručia a objíma ich, akoby ich chránil pred vlastnými rodičmi a hrozou kľatbou rozvodov, ktorými najviac utrpia práve deti.

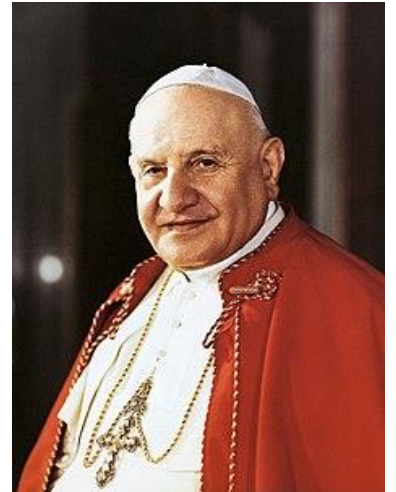
V čom je skutočná príčina rozvodov? Jedným slovom povedané: v zatvrdilosti srdca, a to, voči Bohu, ktorý dal človekovi zákon nerozlučiteľnosti, voči partnerovi, ktorý sa všemožne bráni rozdeleniu, a aj voči deťom, ktoré sa budú volať polosirotnami, hoci obaja rodičia im budú žiť.

Novomanželom ľudia často dávajú hodnotné dary, ale bohužiaľ, zabúdajú im darovať obraz toho, ktorý rozpína svoje pribité ramená, akoby chcel objasniť a spojiť tých, ktorí sa začínajú rozchádzať v názoroch, citoch a možno už aj v spoložití.

V roku 1994 vyhlásil Svätý Otec Ján Pavol II. za blahoslavenú Talianku menom E. C. Mora. Pri jej mene je táto stručná charakteristika: Zachovala, nehľadiac na psychické aj fyzické týranie, vernosť svojmu manželovi. Po jej smrti sa manžel vrátil k viere. A pápež dodáva: Manželský život prináša aj takéto prejavy heroizmu.

Napokon otázka: Ako je to s vami? Možno sa verejne nerozchádzate, ale ako to vyzerá vo vašich srdciach? Patríte si ešte stále, úplne a úprimne, sebe aj deťom?

Čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje, ale s jeho pomocou stále užšie a pevnejšie spája ľudí na zemi pre večné šťastie v nebi.

Ján XXIII, pápež

***Ty, čo tak pevne riadiš svet,
v troch osobách Boh jediný,
prijmi náš vďačný chválospev
pri svite rannej hodiny!***

***Prebrali sme sa zo spánku,
kým zem si drieme v pokoji,
a prosíme ťa o balzam,
ktorý nám rany vyhojí.***

***Ak podvodný a temný duch
zviezol nás čarmi klamanja,
nech líčce tvojej veľeby
z nás temnôt stopu odstráni.***

***Nech našu myseľ i náš cit
vždy tvoje svetlo preniká,
by sme sa v dennom konaní
nešmykli z tvojho chodníka.***

***Láskavý Otče, pomôž nám
za tvojím Synom k výšinám,
kde s Duchom, darcom
potechy,
nad všetkým vládneš naveky.
Amen***

Jana XXIII, pápeža Po.čit.

Rodinný život a výchova detí

Keď sa usiluješ byť „dokonalou“ mamou..

Svätá Matka Tereza z Kalkaty

Agnes Bojaxhiu, dnes známa na celom svete ako Matka Tereza, sa narodilo u roku 1910 u Macedónsku. Ako loretánsku sestru ju vyslali do Indie, kde sa dlhé roky venovala vzdelávaniu dievčat z bohatých rodín. Potom však začala mávať videnia, v ktorých ju Ježiš žiadal, aby slúžila tým najchudobnejším z chudobných. A tak do konca života robila práve to, keď založila rehoľu Misionárok lásky.

Keď sa vrátim z návštevy u kamarátky, v ktorej domácnosti niet ani smietky a v ktorej živote tiež zdanlivo vládne dokonalý poriadok, zvyčajne ma to vo vnútri škrie. Čo sa povinností týka, som vždy vo všetkom pozadu, a náš dom vyzerá ako kombinácia továrne na hračky a práčovne, v ktorej práve nastal výbuch.

„Prečo nikdy nič nestíham?“ pýtam sa v duchu. Chcem predsa byť efektívnou matkou, ktorá vie, ako nakladať so svojim časom, a má veci pod kontrolou. Chcem, aby môj syn vyrastal v domácnosti, ktorá funguje ako hodinky, a s mamou, ktorá všetko zvláda dokonale a s pokojom.

Matka Tereza z Kalkaty má radu pre nás všetky, ktoré sa usilujeme o dokonalosť. Táto žena kedysi povedala, že nie sme povolaní konať veľké veci, ale sme povolaní robiť drobné veci s veľkou láskou.

Nemusíme ich robiť efektívne, dokonca ani nie šikovne. Máme ich robiť s veľkou láskou. Svätá Matka Tereza nám pripomína, že najviac záleží na tom, aby si raz naše deti pamätali, že v detstve boli šťastné a milované cez množstvo maličkostí. Aby mali spomienky na to, že mama si našla čas hrať sa s nimi na pieskovisku, tancovala s nimi v kuchyni a čítala im rozprávku na dobrú noc. Chceme, aby si pamätali mamu, ktorá robila tie najdrobnejšie drobnosti s tou najväčšou láskou.

A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri;

no najväčšia z nich je láska,

Kor 13,13

Svätá Matka Tereza, ďakujem za pripomenutie, že mojím hlavným povolaním je milovať.

Pros za mňa, aby som robila všetko potrebné s veľkou láskou, nech ide o akúkoľvek maličkosť.

Christine Gibsonová „Sväté na zavolanie“

Modlitba sv. ruženca:

Október je mesiac Panny Márie a modlitby sv. ruženca. Pozývam ku modlitbe sv. ruženca aj doma v rodinách, aj tu v Božom chráme.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí:

Na budúcu nedeľu 13.10. po druhej sv. omši (v čase okolo 12:00 hod.,) bude v kostole stretnutie rodičov detí, ktoré sa budú pripravovať na prvé sv. prijímanie.

Je veľmi potrebné, aby aspoň 1 z rodičov sa zúčastnil.

Prvá nedeľa:

Dnes (6.10.) popoludní o 14:00 hod. bude pobožnosť a výmena ružencových tajomstiev.

Kalendár Pútnik svätovoješský:

V sákrstii kostola si možno prevziať kalendár Pútnik svätovoješský na r. 2025.

Členský poplatok je 10 eur.

Upratovanie kostola:

Ďakujem predchádzajúcej skupine za upratovanie kostola.

Prosím ďalšiu skupinu – čísla domov 354 – 387 o upratovanie kostola.

Sväté omše v 27. týždni cezročného obdobia (B)

7.X. pondelok

18:00 Za Ť rodičov Fajkusových, deti a zaťa Rudolfa

8.X. utorok

18:00 Za Ť Jarmilu Makýšovou

10.X. štvrtok

18:00 Poďakovanie Pánu Bohu za 65 rokov života

11.X. piatok

18:00 Za Ť Jozefa a Augustína Ochabových a rodičov

12.X. sobota

08:00 Za Božie požehnanie pre rodiny

13.X. 28. Nedela cezročného obdobia (B)

08:00 Na úmysel

Lektor: Polanská Bažiková

11:00 Za farníkov

Lektor: Polakovič Rybárová

Liturgický kalendár

7.X. pondelok

Ružencovej Panny Márie Sp

8.X. utorok

sv. Pelágia, mučenica

9.X. streda

sv. Dionýza, biskupa a spol. mučeníkov, sv. Jána Leonardího, kňaza Sp

10.X. štvrtok

sv. František Borgiáš, kňaz

11.X. piatok

sv. Jána XXIII., pápeža Lsp

11.X. sobota

Prebl. Panny Márie v sobotu, Lsp

Slovo na dnes

Ako na to

V každej dobrej rodine sa stáva, že ak sme niečo intenzívne prežili, čakáme len na to, kedy sa s tým budeme môcť podeliť aj s ostatnými doma. Nemalo by to byť iné ani pri zážitkoch s Božím slovom. Dary milosti si nemusíme nechávať iba pre seba. Stačí, ak sa stretne čosi len niekoľkí, ktorí sa učia „chodiť“ s Bohom pomocou Písma. Ježiš nám dosvedčuje výnimočnú milosť takýchto chvíľ, keď hovorí, že *kde sa stretne dvaja alebo traja v jeho mene, tam je i on medzi nami*. Vskutku, ak sa stretávame okolo Božieho slova, naše spoločenstvá sa stávajú bratskejšími, opravdivejšími. Práve pri tomto kroku sa dá pekne realizovať aj asistencia Cirkvi pri osobnom výklade Písma: nepriamo poopraviť uvažovanie menej skúseného člena skúsenejším. A ak nám niečo v našom spoločenstve nebude dosť jasné, vždy sa môžeme pýtať tých, ktorí sú v oblasti teológie či Písma vzdelanejší.

Dagmar Kráľová „Skús to s Bibliou“

Nepochopenie kríža dnes

Zlá správa: závažnosť hriechu

„...bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti...“

(Iz 53, 5)

Začneme tým najsmutnejším uhlom pohľadu. Kríž vypovedá o závažnosti hriechu. O hrôze hriechu, ktorý vedie k duchovnej smrti v zmysle odlúčenia od Boha, ktorý je sám Život. Ako napísal svätý Ján Pavol II., „Kristov kríž nám dáva vidieť najhlbšie korene zla - totiž hriech a smrť.“

Pri pohľade na kríž je nevkusné hovoriť o hriechu štýlom „stala sa chybička“. Rozhodne neplatí, že sme v podstate partia sympatákov, ktorým sa len občas niečo trochu vymkne z rúk. Keď preváža hriech, človek sa správa ako kondenzované zlo.

Pohľad na Ukrižovaného nám odpovedá na otázku, kam až je človek schopný zájsť: rozjímali o tom mnohí svätci. Nie náhodou sa vyobrazenie zbičovaného Krista s trňovou korunou nazýva *Ecce homo* (Hľa, človek). Nevieme, na čo presne myslel Pilát, keď vyriekol tieto slová nad zmučeným Ježišom, no po celé stáročia v nich kresťania počujú varovanie: Hľa, kam až dokáže človek zájsť vo svojej zlobe a bohorovnosti.

Spomínam si, ako nám jeden bývalý vojenský kaplán povedal, kedy ho v tomto smere osvietilo. Krátko po vojne v bývalej Juhoslávii

služobne prechádzal tamojším vidiekom a videl vypálené a každé naše rozhodnutie pre dobro alebo pre zlo.

Azda by sme to pochopili o čosi lepšie, keby sme videli následky hriechu v ľudskej duši, trebárs aj vo vlastnej. Nedávno ma zaujal krátku príbeh z čias púštnych otcov vo forme komiksu:

Jeden z púštnych otcov kráča pustatinou bok po boku s dvoma anjeli. V istom okamihu prechádzajú popri rozpadajúcej sa ľudskej mŕtvole. Pustovník sa zhnusené chytí za nos, no vtom si všimne, že aj anjeli si zapchávajú nosy. Začudovane sa pýta: „Aj vy vari cítite ten smrad?“ Anjeli odvetia: „To nie, my necítíme žiadne pozemské vône ani pachy. Zapchávame si nos kvôli tebe, lebo cítíme odporný puch duší zasiahnutých hriechom.“

Možno aj preto svätý Silván z Athosu hovorieval, že „každá sviatosť zmierenia je väčší zázrak než vzkriesenie z mŕtvych.“ Napokon, Ježiš to musel vidieť rovnako, keď ochrnutému najskôr odpustil hriechy a až potom sa zaoberal jeho fyzickou chorobou, hoci ochrnutý i okolité zástupy by radi videli Boží zázrak najmä v telesnej rovine - a zjavne by sa s ním celkom uspokojili (porov. Mt 9,1-8).

Samozrejme, je dobré pamätať na to, čo nám po stáročia radia rôzni duchovní učitelia: nad hrôzou a odpudivosťou svojho hriechu máme rozjímať len natoľko, nakoľko dokážeme dôverovať Božiemu milosrdenstvu. Bez dôvery v Božiu lásku si privedieme rozpoloženie Judáša, ktoré nemá nič spoločné s pravým pokáním - odsúdenie seba samých bez záblesku nádeje.

Na druhej strane, i keď nám to padne zaťažko a inštinktívne sa snažíme od pocitov viny ujsť, niekedy sa skutočne potrebujeme zadávať na desivé ovocie hriechu: „... Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali...“ (Sk 2, 36) Len keď si pripustíme, akú priepasť medzi človekom a Bohom hriech spôsobil, môžeme aspoň čiastočne oceniť to, čo pre nás Boh urobil, aby túto priepasť premostil. Budeme viac vnímať nesmierne Božie milosrdenstvo prejavené v Kristovi na kríži, „lásku, ktorá je mocná ako smrť“ (porov. Pies 8, 6).

Inak hrozí, že sklzneme k náuke o „lacnej milosti“, pred ktorou varoval evanjelický teológ Dietrich Bonhoeffer. Keď sa nám zahmlí závažnosť hriechu, vytratí sa i skrušenosť srdca a túžba po odpustení, ktoré nám Ukrižovaný získal. Veď „chudobným sa hlása evanjelium“ (Lk 7, 22): bez vedomia vlastnej hriešnosti, tejto svojej radikálnej chudoby, sa budeme s evanjeliom úplne míňať. Budeme ako farizeji v Ježišových časoch, ktorí Spasiteľa síce vyzerali, no napokon ho odmietli, čím „zmarili v sebe Boží úmysel“ (Lk 7, 30).

Je veľmi dôležité vedieť, že on bol „prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, v ňom je trest pre naše blaho (Iz 53, 5); nezaškodí si tento verš občas povedať v prvej osobe, s pohľadom upretým na kríž.

Teraz prejdime k viacvrstvovej dobrej správe, ktorú obsahuje Kristov kríž a ktorú by sme bez zlej správy o závažnosti hriechu nedokázali naplno oceniť. Zostáva pravdou, že kríž je predovšetkým zjavením Božej lásky, ako uvidíme na nasledujúcich stranách.

Kateřina Lachmanová „Kriř ako strom života“

Na minútku

Ocko, chcem byť ako ty

Môj synček prišiel na tento svet úplne bežným spôsobom. Ja som však musel veľa cestovať, mal som veľa povinností.

Môj synček začal jesť, ale ja som to ani nezaregistroval, začal rozprávať, ja som pri tom nebol.

Môj chlapček tak rýchlo rástol! A čas tak letel! Keď môj syn rástol, často mi hovorieval: „Ocko, ja raz budem ako ty! Ocko, kedy sa vrátiš domov?“

„Neviem, synček, no sa vrátim, zahráme sa spolu. Len počkaj.“

Môj syn oslávil desiate narodeniny. O niekoľko dní mi povedal: „Ocko, ďakujem za loptu! Zahráš sa so mnou?“

„Dnes nie, synček. Mám veľa práce.“ „Dobre, ocko. Tak inokedy.“

Odišiel s úsmevom a, ako vždy, so slovami: „Chcem byť ako ty!“

Môj syn sa vrátil z univerzity. Teraz to už bol mladý muž.

„Syn môj, som na teba hrdý, sadni si, porozprávame sa trochu.“

„Dnes nie, ocko, mám povinnosti. Prosím Ťa, požičiaš mi auto? Idem navštíviť jedného kamaráta.“

Som na dôchodku. A môj syn už býva inde.

Dnes som mu zavolať: „Ahoj, synček, rád by som Ťa videl.“

„Veľmi rád, ocko, ale nemám čas. Poznáš to, práca, deti... Ale som rád, že si zavolať. Veľmi rád som Ťa počul!“

Keď som skladal telefón, uvedomil som si, že môj syn je teraz ako ja.

Zázrak nie je kráčať po vode. Zázrak je kráčať po zelenej tráve v prítomnej chvíli a tešiť sa z pokoja a krásy, ktorá je tu a teraz.

Bruno Ferrero „Tajomstvo červených rybiek.“

Zamyslenia

13. NEROZUMIETE, ŽE ČLOVEKA NEMÔŽE POŠKVRNIŤ NIČ, ČO DOŇ VCHÁDZA ZVONKA?

Mk 7,14-22

Uvažujem: Túto otázku Ježiš kladie apoštolom, ktorí nechápu zmysel podobnosti. Ani dospelý človek všetkému nerozumie. Apoštol nepochopil samého Majstra. A nebolo to raz, keď sa ich musel spytovať: *Ani vy nerozumiete?*

Neznamená to, že musíme v živote všetkému rozumieť. Ale sú skutočnosti, ktorým sa nielen oplatí rozumieť, ale ktoré treba chápať. Jednou je i pravda o tom, čo nás poškvrňuje.

Vieme, že Izraeliti nejedli niektoré jedlá, preto ich nazvali nečistými a cítili sa nimi poškvrnení. Ježiš nás učí, že je to naše srdce, ktoré nás môže robiť nečistými a môže nás poškvrniť. Preto nás vždy upriamuje do nášho vnútra. *Prečo zle zmyšľáte vo svojom srdci? To, čo vychádza z vášho srdca, vás poškvrňuje.*

Neviem, prečo sa v mojom srdci zrodia nedobré myšlienky.

Neviem, prečo sa v mojom srdci neraz rozhorí vašeň.

Neviem, prečo v ňom ožívajú staré, nepekné spomienky a predstavy.

No jedno viem, mojou úlohou je chrániť si svoje srdce a svojho ducha, aby ma nič z toho nepoškvrňovalo.

Netvrdím, že je to ľahké alebo že som vždy víťazom v tomto zápase a že nemusím vždy znova začínať. Som si však vedomý, že nie to ma demoralizuje, keď som zaplavený pokušeniami, ale to, keby som bol voči nim ľahostajný alebo by som si z nich nič nerobil. Dokonca ani moje zlyhanie ma, nemusí demoralizovať, pokiaľ ho uznám a vyznám.

Skúsenosť vlastnej bezradnosti a bezmocnosti ma učí hľadať Toho, ktorý ma nikdy neprestáva mať rád a s pomocou ktorého môžem zvíťaziť.

Viem, že nevíťazím vlastnou silou, ale len s tým, ktorý ma posilňuje.

Ak nám Ježiš hovorí, čo nás poškvrňuje, chce nám pripomenúť našu osobnú zodpovednosť, ako aj dôležitosť a význam nášho srdca, význam všetkého, čomu dovolíme žiť vo svojom vnútri.

Nezabúdajme, že my nie sme páni svojho srdca. Inak by apoštol Pavol nenapísal: Viem, čo je dobré, a chcem to, čo je dobré, ale to nekonám. Robím často to, čo nechcem, akým nešťastným som človekom. Kto ma z toho vyslobodí?

Hoci je naše srdce v nás, neraz sa v ňom nevyznáme. Iba Stvoriteľ sa vyzná v našom srdci.

Ani svätci si neboli vždy istí sami sebou.

Známa je modlitba svätého Filipa Neriho: Pane, drž si Filipa, lebo nevieš, čo ti vyvedie.

Svätý Klaudius Colombière sa vyjadril: Cítim, že som schopný sa dopustiť každého hriechu.

Zvládnuť svoje srdce nedokážem sám. Potrebujem sa učiť od Ježiša byť pokorným a tichým srdcom.

Potrebujem Ježišovi otvoriť dvere svojho srdca, keď stojí pri jeho dverách a klope.

Potrebujem pozvať Ježiša, aby on bol Pánom môjho srdca, aby čítil moje srdce a naplnil ho Duchom svojej pravdy, lásky, dobroty, pokory, Duchom svojho svetla.

Apoštolí, ktorým Ježiš adresoval tieto slová, sami na sebe skúsia pravdivosť týchto slov. Bude to skúsenosť, keď sa medzi sebou začnú hádať, kto z nich je najväčší; bude to chvíľa, v ktorej sa všetci budú cítiť schopní zradiť svojho Majstra a bezradne sa budú spytovať: Azda som to ja, Pane?

Pre Judáša to bude skúsenosť, keď sa jeho srdca natoľko zmocní tma, že zradí svojho Majstra nielen za tridsať strieborných, ale zradí ho aj znamením lásky, svojim bozkom.

Pre Petra to bude chvíľa, v ktorej sa k svojmu Majstrovi neprizná, ba zaprie ho, a to nie iba raz.

Pre ostatných apoštolov to bude chvíľa, v ktorej sa rozprchnú a opustia Ježiša v najťažšom položení, nechajú ho samého.

Spytujem sa: Aká je moja skúsenosť, v ktorej si poškvrňujem svoj život, svoje srdce, svoju vieru, nádej, lásku, svoje vzťahy, svoje povolanie?

Bedlím nad svojim duchom a nad svojim srdcom?

Vychovávam si svoje srdce?

Chodím do školy Ježišovho Srdca každý prvý piatok?

Modlím sa: Dobrý Ježišu, aké je dobré vedieť, že sa vyznáš v mojom srdci, že najlepšie rozumieš jeho túžbam aj jeho slabostiam.

Daj, aby som počul tvoj hlas, keď ma voláš k sebe učiť sa od teba mať srdce tiché a pokorné.

Nikdy nedopusť, aby sa skazilo moje srdce. Urob ho vnímavým na tvoje slovo, na tvojho Ducha, na tvoju prítomnosť...

Zapišem si: Mojou konkrétnou odpoveďou na Ježišovu otázku bude...

Jozef Šuppa SJ „Ježišove otázky“

www.vistuk.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku